

UDKAST TIL

Anordning om ikrafttræden for Grønland af forskellige love om ændring af lov om dansk indfødsret

I medfør af § 4¹ i lov nr. 1735 af 27. december 2018 om ændring af lov om dansk indfødsret og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Henlæggelse til kommunalbestyrelserne af grundlovsceremonier, forhøjelse af gebyr for ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation og fastsættelse af nærmere regler om udlændinges fravær i undervisning i dansk m.v.), § 5² i lov nr. 173 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven og lov om dansk indfødsret (Ændring af reglerne om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, justering af klageadgang i sager om frihedsberøvelse, præcisering af reglerne vedrørende politiets visitation af udlændinge ved udsendelse, kompetenceændringer som følge af nedlæggelse af Statsforvaltningen m.v.), § 4³ i lov nr. 1057 af 24. oktober 2019 om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Fratagelse af statsborgerskab fra fremmedkrigere m.v.), § 4⁴ i lov nr. 63 af 28. januar 2020 om ændring af lov om dansk indfødsret og lov om udenrigstjenesten (Børns erhvervelse af statsborgerskab i områder med indrejse- og opholdsforbud, vandelskrav for bipersoner, fortabelse af dansk indfødsret og begrænsning af adgang til bistand fra udenrigstjenesten m.v.), § 12⁵ i lov nr. 821 af 9. juni 2020 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og forskellige andre love (Forenkling af regler, herunder om klageadgangen til Udlændingenævnet og indrejseforbud, indførelse af en bagatelgrænse for tilbagebetaling af gebyr, præcisering af adgangen og ændring af kompetencen til at forlænge en udrejsefrist, opfølgning på evaluering af Danmarks anvendelse af Schengenreglerne om bl.a. tilbagesendelse og præcisering af rækkevidden af indrejseforbud omfattet af udsendelsesdirektivet m.v.), § 7⁶ i lov nr. 1192 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret, integrationsloven og hjemrejseloven (Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visse visumsager, tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidvisum til diplomater m.v., forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egenfinansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemmelen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge, fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige og genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.), § 3⁷ i lov nr. 2056 af 16. november 2021 om ændring af lov om dansk indfødsret (Adgang for børn af dansksindede sydslesvigere til at blive danske statsborgere som biperson), § 4⁸ i lov nr. 2057 af 16. november 2021 om ændring af lov om

dansk indfødsret og ophævelse af lov om indfødsretsprøven af 2015 (Afskaffelse af erklæringsadgangen for naturaliserede nordiske statsborgere mellem 18 og 23 år, spørgsmål om danske værdier i en indfødsretsprøve, bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udveksling af håndtryk ved en grundlovsceremoni og forhøjelse af gebyret, der betales ved indgivelse af en ansøgning om dansk statsborgerskab ved naturalisation), § 3⁹ i lov nr. 453 af 20. april 2022 om ændring af lov om dansk indfødsret (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, m.v.) og § 3¹⁰ i lov nr. 487 af 13. maj 2023 om ændring af lov om dansk indfødsret (Implementering af bestemmelse i statsborgerretskonventionen) bestemmes:

§ 1

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 2307 af 8. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »er dansk«: », jf. dog stk. 2 og 4«.

2. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et barn født i et område omfattet af den for Danmark gældende straffelovs § 114 j, stk. 3, erhverver ikke dansk indfødsret ved fødslen efter en forælder, hvis denne forælder uden tilladelse, og uden at indrejsen eller opholdet er led i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, er indrejst eller opholder sig i området, medmindre barnet derved bliver statsløst.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 1, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »dansk indfødsret«: »jf. dog stk. 4«.

4. I § 1 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Konstateres det, at et forhold, som lå til grund for et barns erhvervelse af dansk indfødsret efter stk. 1 eller 3, § 2 eller § 2 A, stk. 1 eller 3, ikke længere foreligger, skal barnet anses for ikke på noget tidspunkt at have erhvervet dansk indfødsret, medmindre barnet derved bliver statsløst, eller konstateringen sker, efter at vedkommende er fyldt 18 år.«

5. I § 2, 1. pkt., indsættes efter »barn«: », som er født inden den 1. juli 2014,«.

6. I § 3, stk. 1, udgår »eller stk. 3«.

7. I § 3, stk. 1, og i § 4, stk. 1 og 2, ændres »statsforvaltningen« til: »Udlændinge- og Integrationsministeriet«.

8. § 3, stk. 2, 4 og 5, ophæves, og i stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »endvidere«.

9. I § 5 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Det er endvidere en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at barnet opfylder det samme vandelskrav, som stilles over for den erklærende.«

10. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 A. En tidligere dansk statsborger, der har fortabt sin danske indfødsret i medfør af den tidligere gældende § 7 i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, og som opfylder betingelserne i stk. 2 og 3, erhverver dansk indfødsret ved inden den 1. juli 2026 over for Udlændinge- og Integrationsministeriet at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan afgives af tidligere danske statsborgere, der ikke er idømt en ubetinget frihedsstraf i perioden mellem fortabelsen af den danske indfødsret og afgivelsen af erklæring, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For tidligere danske statsborgere over 22 år, der er født i udlandet, er det i tilfælde, hvor der ikke ved det fyldte 22. år er truffet en afgørelse i medfør af § 8, endvidere en betingelse, at de pågældende inden det fyldte 22. år har haft bopæl her i riget eller ophold her i riget af sammenlagt mindst 1 års varighed.

Stk. 4. Erhverver en tidligere dansk statsborger indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af stk. 1, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift og under 18 år. Er barnet undergivet fælles forældremyndighed, skal den anden forældremyndighedsindehaver meddele samtykke til, at barnet erhverver indfødsret med den erklærende. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret. Det er endvidere en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at barnet opfylder det samme vandelskrav, som stilles til den erklærende.«

11. I § 6, stk. 2, indsættes efter »§ 5«: », stk. 1,«.

12. I § 6, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Kravet i § 5, stk. 1, om, at den naturaliseredes barn, herunder adoptivbarn, skal være bosat her i riget, finder ikke anvendelse, hvis den, der naturaliseres, har bopæl i Sydslesvig eller

Kiel Kommune og barnet er bosat i Sydslesvig eller Kiel Kommune og har gået i dansk skole eller daginstitution i Sydslesvig eller Kiel Kommune i mindst 1 år eller er blevet hjemmepasset i mindst 1 år. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at barnet opfylder det samme vandelskrav, som stilles til den, der naturaliseres.«

13. Efter § 6 indsættes:

»§ 7. (Sættes ikke i kraft for Grønland)«.

14. To steder i § 8, stk. 1, 1. pkt., og i § 8 A ændres »der« til: »som«.

15. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Taber nogen sin indfødsret efter denne bestemmelse, kan også vedkommendes barn tabe indfødsretten, hvis barnet har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende, medmindre barnet derved bliver statsløst.«

16. I § 8 A ændres »kan« til: »skal«, og efter »erhvervelsen« indsættes: », medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser«.

17. I § 8 A indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Frakendes nogen sin indfødsret efter stk. 1, skal også vedkommendes barn ved dom frakendes indfødsretten, hvis barnet har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og medmindre barnet derved bliver statsløst.«

18. § 8 B, stk. 1, affattes således:

»Den, som dømmes for en strafbar handling, og som derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, skal ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

19. To steder i § 8 B, stk. 2, ændres »kan« til: »skal«.

20. I § 8 B indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Den, som har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for landets vitale interesser, kan af udlændinge- og integrationsministeren fratages sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, at oplysninger, der indgår i vurderingen efter stk. 3, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten eller til udlændinge- og integrationsministeren. I sager, hvor vurderingen af, om der er udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for landets vitale interesser, i væsentligt omfang hviler på oplysninger, som

ud fra sikkerhedsmæssige hensyn ikke kan videregives til parten eller til udlændinge- og integrationsministeren, kan justitsministeren efter anmodning fra udlændinge- og integrationsministeren vurdere, om den pågældende efter stk. 3 må anses for at have udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for landets vitale interesser. Denne vurdering lægges til grund ved udlændinge- og integrationsministerens afgørelse af sagen.

Stk. 5. Hvis det trods rimelige bestræbelser ikke er muligt at meddele fratagelsen efter stk. 3 til den, der efter stk. 3 har fået frataget sin danske indfødsret, på andre måder, optages fratagelse af statsborgerskab som meddelelse i Statstidende.«

21. I § 8 C, 1. pkt., indsættes efter »frakendt«: »eller frataget«.

22. Efter § 8 E indsættes:

»§ 8 F. Sager omfattet af § 8 B, stk. 3, kan indbringes for Københavns Byret af den, som efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, inden 4 uger efter afgørelsens meddelelse. Københavns Byret kan dog undtagelsesvis tillade en indbringelse efter 4 uger. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager 3 dommere. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, er part i sagen for det offentlige. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan lade personer, der er ansat i Politiets Efterretningstjeneste, møde for sig i retten som rettergangsfuldmægtige. Sagens indbringelse for retten kan ikke tillægges opsættende virkning.

Stk. 2. Ved domstolsbehandlingen beskikker retten en advokat for den, som efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret.

Stk. 3. Ved domstolsbehandling efter stk. 1 beskikker retten en særlig advokat til at varetage interesser for den person, som i medfør af § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, og på vegne af denne udøve partsbeføjelser med hensyn til oplysninger omfattet af § 8 B, stk. 4, 1. pkt. Om salær og godtgørelse for udlæg til den særlige advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. den for Danmark gældende retsplejelovs kapitel 31.

Stk. 4. Den særlige advokat efter stk. 3 skal underrettes om alle retsmøder i sagen og er berettiget til at deltage i disse. Den særlige advokat skal gøres bekendt med og have udleveret kopi af det materiale, som indgår i sagen for retten. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan dog bestemme, at der af sikkerhedsmæssige grunde ikke udleveres kopi til den særlige advokat. Spørgsmål herom kan indbringes for retten.

Stk. 5. Retten bestemmer, hvordan den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, i tilfælde af at vedkommende opholder sig i udlandet, får lejlighed til at udtale sig over for retten.

Stk. 6. Oplysninger omfattet af § 8 B, stk. 4, 1. pkt., videregives til den særlige advokat beskikket efter stk. 3. Når sådanne oplysninger er videregivet til den særlige advokat, må advokaten ikke drøfte sagen med den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, eller dennes advokat og må ikke udtale sig i retsmøder, hvor den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, eller dennes advokat er til stede. Den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, og dennes advokat kan til enhver tid give skriftlige meddelelser til den særlige advokat om sagen.

Stk. 7. Retten kan af egen drift eller efter begæring fra den særlige advokat beskikket efter stk. 3 beslutte, at oplysninger, der er indgået i justitsministerens vurdering efter § 8 B, stk. 4, 1. og 2. pkt., videregives til den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, og dennes advokat, hvis sikkerhedsmæssige forhold ikke kan begrunde justitsministerens bestemmelse efter § 8 B, stk. 4, 1. pkt. Afgørelsen træffes ved kendelse, og efter at den særlige advokat og den, der for det offentlige er part i sagen, har haft lejlighed til at udtale sig. Kendelsen kan kæres af de personer, der er nævnt i 2. pkt. Kære af en afgørelse om, at oplysninger videregives, har opsættende virkning.

Stk. 8. Har retten truffet afgørelse efter stk. 7, 1. pkt., kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, bestemme, at de pågældende oplysninger ikke indgår i sagen for retten.

Stk. 9. Ingen må deltage som dommer i sagen, hvis den pågældende har truffet afgørelse efter stk. 7, 1. pkt., eller i øvrigt har haft adgang til oplysninger omfattet af en sådan afgørelse og justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, har truffet beslutning efter stk. 8 om, at de pågældende oplysninger ikke indgår i sagen for retten.

Stk. 10. Den del af et retsmøde, der angår oplysninger omfattet af § 8 B, stk. 4, 1. pkt., eller hvor sådanne oplysninger fremlægges eller behandles, og som ikke er omfattet af en afgørelse efter stk. 7, holdes for lukkede døre. I denne del af et retsmøde deltager den særlige advokat beskikket efter stk. 3, men ikke den, der efter § 8 B, stk. 3, har fået frataget sin danske indfødsret, og dennes advokat. Retten bestemmer, hvordan retsmøder, der efter dette stykke helt eller delvis holdes for lukkede døre, gennemføres.

Stk. 11. Retten træffer afgørelse, efter at parterne og den særlige advokat beskikket efter stk. 3 har haft lejlighed til at udtale sig. Rettens afgørelse træffes ved dom.

Stk. 12. Anke af en sag omfattet af denne bestemmelse kan ikke tillægges opsættende virkning.

Stk. 13. Reglerne i denne bestemmelse om sagens behandling i byretten gælder tilsvarende for sagens behandling i landsretten og Højesteret.«

23. Efter § 9 A indsættes:

»§ 10. (Sættes ikke i kraft for Grønland)«.

24. I § 12, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »18 år,«: »betales et gebyr på 4.000 kr.,«.

25. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Gebyr for ansøgninger om dansk indfødsret ved naturalisation og ansøgninger om bevis for eller bevarelse af dansk indfødsret betales til Udlændinge- og Integrationsministeriet, og gebyr for afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales til rigsombuddet.«

26. I § 12, *stk. 1, 3. pkt.*, der bliver 4. pkt., indsættes efter »§ 5«: », § 5 A«.

27. I § 12, *stk. 1*, indsættes som 8. pkt.:

»Betalder ansøgeren eller den erklærende et beløb, der overstiger det gebyr, der skal betales efter 1. eller 2. pkt., tilbagebetales det overskydende beløb ikke, hvis dette beløb udgør 30 kr. eller derunder.«

§ 2

Stk. 1. Anordningen træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, *stk. 4*, i lov om dansk indfødsret, som affattet ved denne anordnings § 1, nr. 4, har virkning for forhold, der er konstateret efter den 24. juli 2002.

Stk. 3. § 1, nr. 9, finder ikke anvendelse på erklæringer, der er afgivet over for rigsombuddet eller Udlændinge- og Integrationsministeriet før anordningens ikrafttræden. For sådanne erklæringer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 16 og 17, finder anvendelse, selv om det svingagtige forhold har fundet sted før anordningens ikrafttræden.

Stk. 5. § 1, nr. 18 og 19, gælder ikke for handlinger begået før anordningens ikrafttræden. For sådanne handlinger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Der kan ved fratagelse efter § 8 B, *stk. 3*, i lov om dansk indfødsret, som affattet ved denne anordnings § 1, nr. 20, lægges vægt på handlinger, der er begået forud for anordningens ikrafttræden, i det omfang handlingerne kunne føre til frakendelse efter indfødsretslovens § 8 B, *stk. 1*, da handlingerne blev foretaget. Indrejse uden tilladelse i et område omfattet af den for Danmark gældende straffelovs § 114 j, *stk. 3*, som er foretaget forud for anordningens ikrafttræden, kan dog ikke i sig selv begrunde en fratagelse efter § 8 B, *stk. 3*, i lov om dansk indfødsret som affattet ved denne anordnings § 1, nr. 20.

Stk. 7. § 1, nr. 27, finder anvendelse for ansøgere og erklærende, som efter anordningens ikrafttræden indbetaler gebyr efter indfødsretslovens § 12, stk. 1, 1. og 2. pkt.

¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

² Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«

³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1, 2 og 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«

⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«

⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«

⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«

¹⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.«